

ת"פ 24766/08 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 22-08-24766 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות גליל נגד
פלוני הנאשם
ע"י ב"כ עזה"ד חאתם סעב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתיוקן, במסגרת הסדר דיןוני.

הנאשם הורשע בשתי עבירות אiomים- עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977.

2. על פי העובדות המוארות בכתב האישום המתיוקן, בהן הודה הנאשם, במשך מספר חודשים הביע הנאשם את חוסר שביעות רצונו מהתנהלותה של המתלוונת, אחוותנו. יומיים לפני ה- 31.7.22, המתלוונת והוריה, עזבו את ביתם ונסעו לbijת אחותה בכפר אחר, עקב חשש מן הנאשם. לאחר מכן, הנאשם שלח הודעות קוליות מן הטלפון שברשותו לטלפון של אמו ובהן איוםים בפגיעה באחותו-

"אני רוצה את ז' אני רוצה לחנוך אותה, אם את ואבא עוד פעם מתעניינים אני אדריך לכם על הפרצוף"

"את אמא? את בת אל חראם,இיזו אמא את? אמא שמרחמת על הבית שלה מגנה עליה מקווה שאקבור אותה היום בעזרתה השם".

"תרחמי על הבית שלך يا שחקנית, בת של דיברה והדודים שלך שמעו אותה, נשבע בקורהן, עכשו אני מגיע."

"הלוואי שתתהפסי ואני אקbor אותך, עכשו אני בא לכפר כאן."

"mbtich לך يا שרמותה, מבטיח לך אני איזין אותך ואת אמא שלי, תחכו."

כתב האישום מוסיף ומציין כי ביום 31.7.22 בשעות הלילה, הגיע הנאשם למקום הימצא של בני המשפחה ודרש

לדבר עם המתלוונת. משחחו לשולמה ניגש האב יחד עם המתלוונת על מנת שתשוחח עמו. במהלך השיחה, התנפל הנאשם על המתלוונת והכה בה מכת אגרוף באפה ובעינה ודם ניגר מאפה. למתלוונת נגרם שטף דם סביר עינה הימנית.

משמעות הנאשם כי הוזמנה משטרה, איים על האב ועל המתלוונת כ שאמר "אני אחזר וארה בכם. הנאשם עזב את המקום והמשיך לאיים על אמו בהודעות קוליות לטלפון הנייד שלו-

"זמנת לי משטרה יבנת אל חראם, מתלוונת עלי, רצחה שבת שלך... תתלוונני, תתלוונני עלי אני לא אכפת לך מהמשטרה".

"אני לא מציע לך לחזור הביתה, הצעה ממנה לא לחזור הביתה, כי עכשו יתחיל הבלגן ברצינות".

"תענין يا ג'וק ג'וק תגיד לאשתך שלא תשתולל אם אתה גבר, אשתק לא אומרת שהוא משטרה ומהסיפורים האלה אתה לא יצאת גבר, אני אחנן אתכם".

3. מעשי הנאשם פוגעים בערכיהם המוגנים של זכות האדם להגנה על חייו, על שלימות גופו, בטחונו וחירותו. הזכות לחיה בשלווה ללא מורה ופחד. זכות זו מועצתת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת לחיות בשקט ובשלווה בביתו ומבצרו. ערכים אלו הנם מנשمات אפה של חברה מותקנת המקדשת את ערך החיים וכבוד האדם.

4. לא אחת עמדו בתיהם המשפט על מגמת הענישה המחרמירה בה יש לנ��וט בעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברzinסקי (יום 10.3.22). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב בידי קשה יותר. תופעה נוראה זו אשר פשטה בארץנוakash בשדה קוצים מחיבת את כל הגורמים לתמת ידם למלחמה חרומה באלימות המכרסמת ביסודות חברותנו הדמוקרטיות. במסגרת זו שומה על בתיהם המשפט להכיב את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית- המשפט למלחמה באלימות היא בהטלה עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן [פורסם בנקו], 7.2.2005), שיקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגוניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרבת בני נוער ואם בקרבת מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מניסיונ"

5. חומרה יתרה וצורך ממשי בהרתעה מייחס בית המשפט לעבירות אלימות על רקע "כבד המשפחה" מקרים בהם בן משפחה חש כי זכותו וחובתו לנחל את אורח חי' בנות המשפחה ולהענישן אם סטו מן הדרכ הרואה בעיניו.

בע"פ 5908/15 מ"י נ. עומר פלאח (מיום 4.2.16 נפסק -

"...מידינותו הבורורה של בית משפט זה هي להודיע תופעה של גברים הנוהגים באלימות כלפי נשותיהם או קרובות משפחתם על רקע מה שנתפס כ"כבוד המשפחה" ולנקוט ענישה חמירה במקרים אלה (ע"פ 4178/10 פרג' נ. מ"י (פורסם בנבזה)(19.8.19) ע"פ 12/12 5459 ابو טיר נ. מ"י (פורסם בנבזה)(16.6.15). אף במקרה לפניו יש להבטיח כי חומרת העונש תשקף את הסלידה מעשיהם שנעשים על רקע זה ואת חומרתם."

.6. הנאשם איים על אמו בפגיעה באחותו והפר צוイ בסיסי וערך מוגן שהוא יסוד בחברה על כל גוניה של כבוד אב ואם.

.7. למשיו של הנאשם קדם תכנון גם אם קצר טווח. הנאשם זרע פחד בלב בני המשפחה, המתлонנת וההורם, עד כי עזבו את ביתם ועברו למקום אחר. גם במקום זה המשיך להפחידם ואיים בהודעות קוליות על אמו בפגיעה בה ובאחותו.

.8. מעשיו של הנאשם לא נותרו בגדרן של מיללים מטילות פחד בלבד, אלא הנאשם עבר לאלימות והגיע לבית אליו נסו בני המשפחה וניצל את שיחתו עם המתлонנת ותקפה עד כדי גרים חבלה ממשית. נוכחותו של האב לא הרתיעה אותו מן המעשה. כאשר הבין כי וזמן מה שטרה נס מהמקום והמשיך באiomיו בהודעות טלפוןות לאמו.

.9. תוכן אiomיו של הנאשם מלמד על רצונו לשלוט באופן התנהלותה של אחותו, תוך הבעת עמדה כאילו קנייה לו זכות להחליט כיצד אחותו תנагג בחיה שלה.

.10. מעשיו גרמו לפגיעה גופנית כמתואר בכתב האישום- שטף דם סיבע עינה של המתлонנת ודם ניגר מאפה. ראה תמונות ת/2. כמו כן ניכר כי זרעו פחד.

.11. המאשימה עותרת למתחם ענישה הכלל מסר שבין 10 ל-18 חודשים בפועל. הסגנון טוען כי יש לבקר את האפיק השיקומי ולגוזר על הנאשם עונש מסר התואם את תקופת מעצרו שהינה כבר חצי שנה.

שני הצדדים הפנו לפסיקה.

.12. ההחלטה אליה מפנה המאשימה-

רע"פ 977/16 מוטי דין נ. מ"י כפי שגם המאשימה מצינת מדבר במספר מקרים של אלימות במשפחה במספר מועדים כאשר חלקם גרמו לחבלות. מדובר במקרה אשר בפני. שם נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשים מסר

בפועל.

רע"פ 13/8884 אנדרי מוטיאן נ. מ"י מדובר בארבעה אישומים של תקיפה ואיומים. בית המשפט גזר 12 חודשים מאסר. ת.פ. 19-12-55389 מדינת ישראל נ. קלק שם דובר באלים על רകע ניסיון לקיים יחס אישות וכן נפגעת העבריה איבדה הכרתה מן התקיפות. באותו קמරה גזר בית המשפט 18 חודשים מאסר.

ופסיקה נוספת.

13. הסגנון מפנה לפסיקה-

ת.פ. 19-12-21485 מ"י ג. יוסף אלון ואח' שם מדובר באלים כלפי אחרים, שאינם בני משפחה, קטינים, מדובר בהסדר טיעון בהסתמת שני הצדדים לאמץ המלצות של שירות המבחן. אני רואה כיצד ניתן למודד מאותו מקרה במקרה אשר בפני בו אין תפקידו של שירות המבחן.

ת.פ. 21-03-25395 מ"י ג. ספדי שם בית המשפט כלל לא עשה שימוש בתיקון 113 וקבע ענישה ללא נימוקים. לפיכך, לא ניתן למודד מתייך זה על מתחמי ענישה.

ת.פ. 21-12-66940 מ"י ג. חגازي שם קבע בית המשפט מתחם ענישה המתחילה במספר חודשים אחד עד ל-15 חודשים מאסר בפועל. מדובר באותו מקרה באלים כלפי בת זוג כוללת חבלה של ממש ואיומים.

14. לעניות דעתם מתחם הענישה במקרה שבפני נעה בין 7 ל-18 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

15. הנאשם כבן 29 הודה לאחר תיקונו של כתוב האישום.

16. לא נערך תפקידו בעניינו ועל אף טענות הסגנון לאפק שיווי לא הוצאה כל תוכנית שיקומית ולא הוצאה כל ראייה להליך שיקומי. הטענה כי בני המשפחה בעלי גישה סלחנית וכי הם מבקרים אותו ומשוחחים עמו, עניינה התנהגותם של בני המשפחה ולא שינוי מהותי בנאשם עצמו מהצוי אחורי סורג ובריה.

17. הסגנון ואף הנאשם בדבריו בlient המשפט טוענו כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכלשונו "אין לי תיקם". אין הדבר נכון. הנאשם הורשע בעבירות אלימות כשהיה בגיר צעיר מאוד, הורשע ונדון לעבודות שירות בפני מوطב זה. הרשעה זו אמרה הייתה להתיישן עוד כמה חודשים, אך טרם התישנה.

18. הנאשם הביע חרטה וטוען כי התרחט מיד לאחר המעשים. אולם, עבודות המקרה מלמדות כי בני המשפחה נסו מפניו לבית אחר כמה ימים לפני האירועים, ה מיד לאחר שתקף את אחותו המשיך לאימם בהודעות טלפוןיות.

- .19. מסכימה אני עם טענות הסגנור כי שיקום משרת את האינטרס הציבורי, אך לא מצאת כי התרחש הליך שיקומי כלשהו. הטענות כי המעצר למד את הנאשם והרתו, מלמדות על ייעולתה של ההרתעה במקרה זה.
- .20. בשים לב לכל האמור יש לקבוע לדעתי את מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם העונשה אך לא בחתיתו.
- .21. לפיכך, הנהני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:
- א. מאסר לתקופה של 8 חודשים החל מיום מעצרו 2.8.22.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחררו, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסווג עוון לרבות אiomים, וירשע עליה בדיון.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחררו, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסווג פשע, וירשע עליה בדיון.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.